

Uit de krant geknipt (7)

Uit de Zutphensche Courant van 15 mei 1899

Mevr. G.M. van Dijck, tot voor kort werkzaam op het Stadsarchief Zutphen, heeft deze rubriek overgenomen van Anita Piek. Het leek de redactie goed de rubriek voort te zetten. Het gebeuren speelde zich precies een eeuw geleden af.

De unieke (bijgewerkte) foto van het interieur van de Walburgiskerk geeft een goed beeld van kerk en orgel in die tijd. Alleen het orgel staat nu nog op dezelfde plaats.

De jubilaris begeleidde zelf op het instrument waarmede hij zoo vertrouwd is, de solonummers zoowel van zang als viool en deed dat op de uitstekende wijze die wij van hem gewoon zijn.

Zijn zoon, de heer Marius A. Brandts Buijs Jr. speelde de overige orgelnummers, de Toccate en Fuge van J.S. Bach, de prachtige Resignation en Redemption van Enrico Rossi, twee werken van den talentvolle Italiaan, die hier nog vrij onbekend zijn en tot slot de Marche solennelle van Gounod. Zijn spel onderscheidt zich door een bijzondere vastheid in het scandeeren en fraseeren, die hetgeen hij ten gehoor brengt verstaanbaar maakt en daardoor beter doet waardeeren.

Naast het orgelspel behoorden tot het beste van den avond de vioolnummers van den heer Groenheim, wiens gedistingeerd spel een aangename indruk maakte. In de keuze der nummers die hij ten gehoor bracht was hij zeer gelukkig geweest, zoowel wat de Arioso van Julius Rietz als wat de Canzone van Rheinberger aangaat.

Mej. Betsy Vos die twee sopraansolo's zong en mevr. Wolf-Ort, die een drietal altnummers ten beste gaf, vulden daarmede op verdienstelijke wijze het instrumentale gedeelte van het programma aan. In het duet "Zum Neuen Jahr", van E. Morike waren zij minder gelukkig.

Over het geheel genomen mag dit concert als welgeslaagd worden beschouwd, wat ons voor den jubilaris zeer veel genoegen

doet. Later op den avond werd hem nog een verrassing bereid in den vorm van een kostbaar geschenk en bloemenhulde van enkele vereerders. Moge het hem nog lang gegeven zijn, in het muzikale leven onze stad de belangrijke plaats in te nemen, waarop zijn groot talent hem aanspraak geeft.

Naar aanleiding van het orgelconcert in de Groote Kerk moet ons een opmerking van het hart. De meening dat een orgelnummer een welkome gelegenheid tot conversatie aanbiedt, bleek gisteren nog de opvatting van sommige bezoekers te zijn. Het komt ons voor, dat zij die er zóó over denken, wanneer zij dan toch een attentie aan den organist hadden willen bewijzen, beter gedaan met eenvoudige kaarten te koopen en deze aan hunne dienstboden ter hand te stellen, die waarschijnlijk beter dan zij weten hoe men zich onder een kerkconcert heeft te gedragen. Het praten onder een dergelijk concert komt niet van pas, omdat het een onhebbelijkheid is tegenover de kunst en hinderlijk voor degenen die niet gekomen zijn om te praten, maar om te luisteren.